

אילת עציץ, בת 6, על היום הראשון שלה בכיתה א' "לא אהבת את המורה, היא מעצבנת!"

שני הילדים היו מבולבלים מאוד אחר שבעי-הלימודים הראשון. הם עוד לא עיכלו את המעבר החד מהאווירה החופשית של גן-הילדים לאווירה המסודרת של בית-הספר. שניהם חששו, לדיבריהם, מן המורה, איך תיראה, איך תתנהג, איך ירגישו איתה. אילת התרגשה מאוד ביום-הלימודים הראשון. היא התעוררה בעצמה בבוקר, ובחרה ללבוש בגדים חגיגיים לקראת היום הראשון. בבית-הספר של אסף עשו לתלמידי מידי כיתה אלף טקס קבלה לפני יום הלימודים-הראשון. וגם הוא התלבש חגיגית. הוא אפילו שם על עצמו, כפי שסיפר מעט אפטר-שייב של אבא, כדי שידף ריח טוב לקראת הטקס. גם אילת וגם אסף בכו ביום הראשון ללימודים. והם, כנראה, לא היחידים.

אתה אוהב את בית-הספר?
לא כל כך.
למה?
כי אצלנו כגונן כיתה אלף משתעממים, יושבים והמורה מרבת.
על מה?
על מה נלמד.
ואתם לא לומדים?
קצת. והיא עושה לנו רווקא צרות, באמצע ההפסקה היא קוראת ללמד אותנו.

תלמיד אסף
שמחתי כשראיתי חברה מהגן?

מה כבר למדת?
למדת לקרוא.
מה?
גם את כל האותיות וגם מילים.
יודעת לקרוא קודם?
אפילו כגן ידעתי.
אתה משתעמם?
לא. אני עושה את עצמי שאני לא יודע, ופיתאום מפתיע את המורה.
מה היה ביום הראשון?
ביום הראשון התחלנו ללמוד על שמות של ילדים.
התרגשת?
ביום הראשון לא. כי בטקס של ההתחלה הלכנו עם המורה, והיא סיפרה מה נלמד, וזה לא היה כלייך מעניין.
התעוררת לבד בבוקר?
כן.
כל בוקר אתה מתעורר לבד?
בבוקר הראשון אמא העירה אותי, ואחר-כך התרגלתי.
לא דפק לך הלב מהתרגשות?
הם... קצת.
בכיתה?
לא.
היו ילדים שבכו?
לא. אבל קצת בכיתי כשנפרדתי מאמא שלום.
פחדת?
מה פיתאום?

את יודעת לקרוא?
אמא לימדה אותי טיפה בבית.
מה למדתם ביום הראשון?
משהו שאני יודעת כבר מטרום-יחובה: שלום אבא, שלום סבא.
היה משעמם?
כהתחלה כן, היום ואתמול היה מעניין.
את שמחה ללכת לבית-הספר?
כן, טיפה. אני לא משהו אוהבת את המורה, היא מעצבנת. כשמתפרצים היא אומרת להצביע, כשמצביעים היא אומרת בהפסקה, ובהפסקה אין לה זמן.
איך היית רוצה שהמורה תהיה?
קוראים לה ריצה, ואני אוהבת את המורה מכיתה ד'. אני לפעמים רואה אותה בהפסקות. מול שלא נאשרתי עוד שנה כגן, היה לי עוד יותר משעמם.
את לא אהבת את הגן.
לא. רק קצת. פחות מכיתה אלף.
מה חשבת בחופש על בית-הספר?
מה אני יכולה לחשוב? שזה כמו הגן, היום הלכתי לראות את הגן.
נכנסת פנימה?
כן.
הרגשת גדולה?
הם הרגישו שאני גדולה, לא אני.
מה את הכי אוהבת ללמוד?
את האותיות. כל יום אנחנו לומדים אות.
מה אתם עושים כשאתם באים בבוקר לבית-הספר?
יש הפסקה קצרה ונמצאים סתם במיסדרון. איזה חוצפנית המורה, היא מבקשת שנשב כשיש צילצול והיא בעצמה לא באה. היא כועסת על ילדים שלא ישבו במקום והיא בעצמה לא באה.
אתם שרים בבוקר?
כשאין לה מה לעשות אז היא שרה איתנו.
את לא אוהבת את זה?
ככה.
את רוצה רק ללמוד?
לא איכפת לי.
את אוהבת לעשות שיעורי-בית?
כן.
אני רואה שיש לך ילקוט גדול.
כן, יש לו ברזלים ויש בו כל הספרים — אחד ענק ואחד קטן וארבע מחברות, וקלמר וקופסת גפרורים.
ואת כל זה את סוחבת על הגב?
בטח.
תראי מה עשינו — אבא, סבא, תנה קמה, זה זה זה (ואילת קוראת בליגול מתוך דפים שהוציאה מהילקוט).
את זה את כבר יודעת, מה את לא יודעת?
את רוב המילים אני יודעת, איך אני משת' עממת.
איך לא יהיה לך משעמם?
אם היתה מלמדת דברים שלא למדנו כגן, אני לומדת פסנתר ונרשמתי לבאלט, ואני חושבת שאני נרשמתי לקרמיקה ולהתעמלות. אני נורא אוהבת התעמלות, אני עושה כל בוקר התעמלות מהטלוויזיה.
ומתי יהיה לך זמן לשחק?
בערב אולי אני אשחק, אני ממילא לא יכולה להירדם כלילה. אם אני חולמת חלום מפחיד כלילה, אני פוחדת בבוקר.
למשל, איזה חלום מפחיד חלמת?
חלמתי שאמא ואבא לא היו ומישהו לקח אותי ואת אחותי והאשה גנבה אותנו.
ומה עשית?
התעוררתי.
בכיתה?
לא, פחדתי.
מה את רוצה להיות כשתהיי גדולה?
רופאה או גננת.
את אוהבת ילדים?
אני אוהבת להיות גננת.
מה את הכי אוהבת בבית-הספר?
לעשות את האותיות.
את לא אוהבת את ההפסקות?
אני משתעממת. המורה מכריחה אותנו לרדת למטה ואין מה לעשות שם.

לא רצית ללכת לבית-הספר?
רציתי.
למה בבית?
כי התרגשתי.
מי לקח אותך לבית-הספר?
אמא.
בכית בשנכנסת לכיתה?
כן, כהתחלה, לא בלימודים, רק בהפסקה שבהתחלה.
כל הילדים בכזו?
חברה שלי, אביטל, הנכדה של מנחם בגין, היא טיפה כיתה לפני שהגיעה לבית-הספר. הלכנו יחד ושתינו בכינו.
זה מצחיק אותך, למה את צוחקת?
כן, זה מצחיק.
את מצטערת שבכית?
לא כלייך.
המורה לא משהו נחמדה, היא כסדר, לא מיי יודעימה. לפני ההפסקה היא לא מרשה לקום, יש לי מזל שיש לי חברות שאני יכולה לשחק איתן בשקט.
המורה הפחידה אותך?
לא, בכלל לא.
בית-הספר הפחיד אותך?
התרגשתי, לא ידעתי מה קורה, באיזה כיתה, ביום השני אמא שלי רק העלתה אותי, אבל שכחתי באיזה כיתה אני. גם בהפסקות אני שוכחת באיזה כיתה אני.
אז מה עשית?
הלכתי עד שמצאתי על הדלת כתוב 'שלום כיתה א'.

שמחת ללכת לבית-הספר?
כן.
למה?
כי המורה נחמדה וכיף שם.
יש לך חברים בבית-הספר?
כן.
מהגן?
כן.
את היכית שיתחילו כבר הלימודי דים?
כן, נמאס כגן, כל הזמן מישחקים, מישחקים. זה משעמם כסוף.
מה רצית מבית-הספר?
ללמוד לכתוב ולקרוא.
מה עוד?
להכיר את המורה.
ידעת מראש שהמורה תהיה נחמדה?
לא ידעתי.
מה חשבת לפני זה על בית-הספר?
חשכתי שבית-הספר זה כמו כגן — רק ללמוד ולקרוא. חשכתי שרק זה משתנה, ושממשיכים לשחק שם.
רצית שיישחקו?
אבל טיפה, לא כלייך הרבה כמו כגן. ככה.
את מתגעגעת למישחקים?
יש לי בבית מישחקים.
איך היה היום הראשון?
התרגשתי טיפה ובכיתי.
למה?
התרגשתי.

תלמידה אילת
בהפסקות אני שוכחת באיזו כיתה אני...